

Європейська інтеграція України

Постановка проблеми. Європейська інтеграція України відповідає життєвим інтересам українського народу, оскільки зміцнює безпеку держави та позитивно впливає на відносини України з іншими державами, підвищує рівень гарантій політичної незалежності України, сприяє зміцненню міжнародного авторитету України, створює передумови для повноцінної участі України в міжнародному розподілі праці та доступу до зовнішніх ринків, сприяє забезпеченню гарантій верховенства права, дотриманню прав людини, розвитку громадянського суспільства і демократії, побудові соціально орієнтованої ринкової економіки. Успішна реалізація державної політики європейської інтеграції можлива лише за умови її стабільної підтримки більшістю українського суспільства.

Питання вступу України в ЄС цікавило багатьох авторів. Е. Вілсон («Українці: несподівана нація»), М. Горинь («Український шлях до Європи»), П. Рудяков та О. Ковальова («Інтеграційні можливості для України після розширення Євросоюзу»), О. Храбрый («Солодкі ідеї межі») та багато інших звернули свою увагу на цю проблему. Проте, спільної думки досі немає, тож питання залишається актуальним.

Метою роботи є дослідження європейської інтеграції України.

Об'єктом дослідження є напрямок євроінтеграційної політики в Україні.

Предметом дослідження є особливості європейської інтеграції України.

Завданнями роботи є проаналізувати основні напрямки євроінтеграції України, визначити проблеми на шляху до євроінтеграції України та переваги які отримає Україна в разі вступу до ЄС.

Виклад основного матеріалу: Значна частина досліджень в галузі інтеграції, присвячена проблемам інтеграції, базується на матеріалах західноєвропейської інтеграції. Зокрема, найбільша увага приділяється досвіду формування Євросоюзу – наймогутнішого та найдосконалішого інтеграційного об'єднання світу, завдяки якому ідея інтеграції ефективно реалізується у соціальну практику.

Термін інтеграція (лат. Integration – відновлення, поєднання; від integer - цілий) тлумачиться як процес взаємного пристосування, розширення, або ж об'єднання чогось у єдине ціле. Інтеграція (від лат. integrum - ціле, integratio - відновлення) — 1) поєднання, взаємопроникнення. Це процес об'єднання будь-яких елементів (частин) в одне ціле. Процес взаємозближення і утворення взаємозв'язків; 2) згуртування, об'єднання політичних, економічних, державних і громадських структур в рамках регіону, країни, світу. Тобто інтеграція передбачає поєднання певних частин в єдине ціле з метою утворення взаємозв'язків політичних, економічних та державних структур [3].

Україна заявила про Європейський вибір відразу після того, як стала незалежною. Основною проблемою зовнішньоекономічної інтеграції є те, що за всі роки незалежності Україною були зроблені перші, здавалося б успішні кроки в напрямку євроінтеграції, але вже в 2004 році стало зрозуміло, що інтеграційний процес не буде таким простим і передбачувальним, яким він до цього представлявся ряду українських політиків.

А вже 2014 рік показав, що політика євроінтеграції ускладнюється. Революція гідності та початок антитерористичної операції в країні з однієї сторони Європа надала Україні різні види підтримки. Проте, з іншої – вказані події стали великим кроком назад. Адже показали світові, що в Україні є безліч проблем котрі не вирішуються мирним шляхом. Адже, за роки незалежності в Україні уже було дві великих революції а це вказує на те, що українці не можуть вирішувати питання за столом переговорів. А Європі, та і багатьом країнам взагалі, така ситуація не подобається.

Проте, незважаючи на численні економічні та політичні проблеми, які підсилені економічною кризою держави, Україна все ж таки намагається втілити в життя власну зовнішньоекономічну стратегію, основою якої є європейський вибір, перспективна мета

входження до ЄС, а також розвиток двосторонніх економічних відносин із Францією, Італією, Німеччиною.

Залишаючись за межами Європейського Союзу, Україна успішно асоціюється з процесом здійснення спільної європейської політики безпеки та оборони (ЄПБО). Наша держава бере участь у Поліцейських місіях ЄС в Боснії та Герцеговині та Республіці Македонія. Україна активно взаємодіє з ЄС у сфері боротьби з нелегальною міграцією та організаційною злочинністю.

Вже сьогодні аналітики говорять про низку вигод, які Україна отримає після вступу до ЄС, серед них виділяють наступні:

1. Політичні вигоди – будучи членом ЄС, Україна буде залучена до Спільної європейської політики безпеки та оборони (СЄПБО), яка гарантуватиме Україні державний суверенітет та територіальну недоторканість.

2. Економічні вигоди – перш за все це макроекономічна стабільність, додаткові інвестиції в економіку країни, надання субсидій сільському господарству та отримання позитивного сальдо торговельного балансу.

Щодо макроекономічної стабільності, то у цьому випадку мається на увазі те, що при вступі до ЄС Україна може наблизити свої економічні показники до європейських, створити розвинений ринок, закріпити тенденції до економічного зростання.

3. Соціальні вигоди – передбачають ефективний захист прав людини в інституціях ЄС, відкриття кордонів для вільного пересування громадян без будь яких обмежень, забезпечення високого рівня життя населення та інше [2, с. 21-22].

Висновки. Беручи до уваги те, що вступ України до ЄС є важливим кроком в розвитку України як правової, демократичної держави, слід додати, що інтеграція України в Європу сьогодні є можливою. Україна була і залишається частиною Європи та європейської культурної традиції, а тому інтеграційні процеси в європейські структури є об'єктивно, історично обумовлені як її національним та культурним розвитком, так і правовим. В умовах національного відродження, зростаючого усвідомлення народом України своєї європейської ідентичності, свої базових національних інтересів така інтеграція є об'єктивним процесом, який можна уповільнити, але не припинити. Інтеграція України в Європу помітно вплине на всю геополітичну структуру світу, що визнають провідні західні фахівці. Як зазначається у Постанові Верховної Ради України «Про рекомендації парламентських слухань про взаємовідносини та співробітництво України з Європейським Союзом», реалізація курсу на європейську інтеграцію України є невід'ємним елементом внутрішніх реформ, спрямованих на економічне зростання, підвищення рівня життя народу, розвитку демократії, становлення громадянського суспільства, забезпечення гарантій верховенства права, свободи слова, захисту прав і свобод людини, зміцнення національної безпеки; поглиблення співробітництва з Європейським Союзом є важливим елементом зміцнення стабільності та безпеки на Європейському континенті; курс на поглиблення співробітництва України з ЄС стимулюватиме проведення внутрішніх економічних і політичних реформ, сприятиме суспільному прогресу та розбудові соціально орієнтованої економіки України [3].

Список використаних джерел

1. Батаренко, А. О. *Проблеми та перспективи європейської інтеграції України* / А. О. Батаренко // *Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ*. – 2014. – № 1. – С. 34–37.

2. *Еволюція і розвиток громадянського суспільства в Україні та євроінтеграційні процеси : наук.розробка* / [Н. Ф. Бенюх, А. Й. Яскевич, І. В. Рейтерович та ін.] ; за заг. ред. С. О. Телешуна. – К. : НАДУ, 2010. – 52 с.

3. *Засади співробітництва України з Європейським Союзом (Офіційна інформація представництва України у Європейському Союзі)* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukraine-eu.mfa.gov.ua/eu/ua/556.htm>.

4. *Осадча Н.В. Характеристика процесу інтеграції України до Європейського Союзу (ЄС) // Економічний Вісник Донбасу. – 2011. - №3 (25). – с.71-81.*
5. *Гончарук Т., Шумка М. Громадянське суспільство в Україні: проблеми становлення та потенціал / Михайлина Шумка, Тетяна Гончарук // Матеріали міжнародних філософсько-економічних читань. – Львів, 2011. – С.215-222.*
6. *Гончарук-Чолач, Т. Сучасні парадигми державного управління: теоретико-філософське осмислення / Тетяна Гончарук-Чолач // Психологія і суспільство. – 2010. – № 4. – С. 72-81.*
7. *Гурик М.І., Шумка М. Л. «Каста луччих людей» у соціально-філософському вченні Дмитра Донцова / Михайлина Шумка, Мирослава Гурик // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – Серія «Філософія». – Вип. 8. – Острог, 2011. – С. 36-46.*
8. *Гончарук Т. В., Гурик М. І., Шумка М. Л. Філософські проблеми державного управління. Навч. посібник. Тернопіль. – Економічна думка, 2010. – 126 с.*